

Sygn. akt V CSK 252/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. P. i H. W.
przeciwko Spółce [...] S.A. w B.
o naprawienie szkody,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powodowie opierają skargę powołując się na występowanie w sprawie kilku zagadnień prawnych i potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości. Wszystkie one sprowadzają się do potrzeby ustalenia, kiedy następuje wymagalność roszczenia o odsetki dotyczące roszczenia deliktowego wynikającego ze szkody wyrządzonej ruchem zakładu górniczego w sytuacji, gdy sąd ustala wysokość odszkodowania na datę orzekania (art. 363 § 2 k.c.).

Stanowiska zawartego w skardze kasacyjnej nie sposób podzielić. Wskazane zagadnienia prawne zostały już w sposób kompleksowy wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego w sposób całkiem odmienny od tego do czego zmierzają skarżący. Nie budzi zatem wątpliwości, że odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) w odniesieniu do zobowiązań w istocie niepieniężnych (takimi są zobowiązania o naprawienie szkody), ale ze świadczeniem pieniężnym, jako środkiem umarzania zobowiązania odszkodowawczego, pełnią tę samą funkcję, co regulacja art. 363 § 2 k.c., kompensując spadek wartości należności pieniężnej wywołanej spadkiem cen. Z tej przyczyny przyjmuje się, że data miarodajna dla ustalenia rozmiarów szkody jest zarazem najwcześniejszą możliwą datą początku naliczania odsetek. Przyznanie odsetek od odszkodowania ustalonego według cen z daty orzekania za okres poprzedzający tę datę, prowadziłoby do nieuzasadnionego uprzywilejowania dłużnika kosztem wierzyciela. Nie znajduje też usprawiedliwienia stosowanie równocześnie dwóch mierników równoważących skutki utraty siły nabywczej pieniądza, które prowadzą do podwójnej waloryzacji (por. wyrok SN z 6 września 2017 r., I CSK 15/17, nie publ.). Ustalenie odszkodowania następuje z chwilą wydania wyroku, w którym się o nim

rozstrzyga, co koresponduje z wyrażoną w art. 316 § 1 k.p.c. zasadą uwzględnienia przez sąd przy wyrokowaniu stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy. Doprowadziło to w orzecznictwie do konkluzji, że odszkodowanie ustalone według cen z daty wyrokowania, staje się wymagalne z datą wyrokowania i dopiero od tej daty dłużnik pozostaje w opóźnieniu uzasadniającym zapłatę odsetek (por. m.in. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 1994 r., III CZP 183/93, OSNC 1994, nr 7-8, poz. 155, z dnia 6 września 1994 r., III CZP 105/94, OSNC 1995, Nr 2, poz. 26, z dnia 22 listopada 2012 r., II CSK 736/11, nie publ., z dnia 9 stycznia 2013 r., III CSK 89/12, OSNC-ZD 2013, Nr 3, poz. 65, z dnia 14 października 2015 r., V CSK 708/14, nie publ., z dnia 14 października 2016 r., I CSK 685/15, nie publ., z dnia 17 stycznia 2017 r., IV CSK 106/16, nie publ. oraz z dnia 25 stycznia 2017 r., IV CSK 131/16, nie publ.).

Sądy orzekające w sprawie, w której wniesiono skargę zastosowały się do tej niebudzącej wątpliwości linii orzeczniczej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).